

Список використаних джерел:

1. Саймон Г. Рациональность как процесс и продукт мышления [Електронний ресурс] / Г. Саймон; пер. К. Б. Козловой и М. А. Бланко // THESIS. – 1993. – Вып. 3. – Режим доступа: http://ecsocman.hse.ru/data/629/779/1217/3_1_2simon.pdf
2. Снитко О. А. Формирование системы управления ресурсами предприятия / О. А. Снитко // Вестник Белгородского университета кооперации, экономики и права. – 2012. – № 2. – С. 330–334.
3. Економічне управління підприємством: навч. посіб. / А. М. Колосов, О. В. Коваленко, С. К. Кучеренко, В. Г. Бикова; за заг. ред. А. М. Колосова. – Старобільськ: Вид-во держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка», 2015. – 352 с.

Кащина К. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ**

Сучасні умови господарювання в Україні, що характеризуються стрімким розвитком ринків і зміцненням її позицій на світовому ринку, вимагають підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, яке є неможливим без впровадження інноваційної діяльності та формування конкурентних переваг. Незважаючи на це загальний рівень інноваційної активності українських компаній залишається невисоким. Тому однією з основних проблем для вітчизняних організацій на даному етапі розвитку світового ринку є те, що не всі підприємства вбачають за необхідне використовувати інноваційний потенціал для підвищення своєї конкурентоздатності. Актуальності набуває обґрунтування необхідності та ефективності впровадження інноваційних технологій задля посилення ринкових позицій вітчизняних підприємств.

Ефективна діяльність суб'єктів господарювання в сучасних умовах постійно зростаючої конкуренції заснована на постійному створенні та оновленні своїх унікальних конкурентних переваг, які реалізуються у формі інновацій. Розвиток підприємств пов'язують з розробкою та впровадженням інновацій, адже саме вони спонукають здійснювати зміни та модернізувати виробничі процеси, продукти, послуги або підприємство в цілому [1]. Взагалі інновації можна визначити як сукупність певних заходів, здійснюваних організацією, яка здатна генерувати нові ідеї та впроваджувати їх, перетворюючи у певний новий продукт, процес або послугу [3].

Інновації та конкурентоспроможність взаємопов'язані. Переваги в конкурентній боротьбі отримують саме ті учасники ринку, які впроваджують нові ідеї,

тим самим підвищуючи цінність власної пропозиції та стають кращими за конкурентів.

Ключовими умовами для досягнення високого рівня конкурентоздатності та забезпечення довгострокових конкурентних переваг для будь-якого підприємства є:

- дослідження ринку та використання нових знань ефективної конкурентної боротьби;
- розробка та впровадження інноваційних стратегій, що передбачають застосування нових технологій, отриманих знань та інформації задля переходу до більш ранніх стадій життєвого циклу підприємства;
- забезпечення адаптивності інноваційних технологій з існуючими на підприємстві;
- збереження конфіденційності впроваджених інновацій, що аргументується тим, що практично будь-яке досягнення можна повторити;
- постійний моніторинг зовнішнього середовища та підтримання досягнених позицій на ринку.

Таким чином, основою конкурентних переваг є процес безперервного оновлення і вдосконалення підприємства, рушійною силою якого виступають інноваційні технології. Застосування інновацій в своїй діяльності допоможе українським компаніям не тільки налагодити внутрішні процеси з виробництва продукції за рахунок нових прогресивних технологій, а й сприятиме підвищенню рівня конкурентоздатності та збереженню конкурентних переваг у часі.

Світова практика доводить важливість розробки й впровадження інноваційних технологій на підприємствах, адже вони є не лише шляхом до підвищення конкурентоспроможності компанії, але й серйозним стимулом для економічного розвитку країни в цілому.

Використання інноваційних процесів багато в чому визначає напрямки й тенденції майбутнього стратегічного розвитку держави, адже зберігати і розширювати свої позиції здатні лише ті країни, які більш широко застосовують нововведення й розвивають інноваційну сферу.

На сьогодні Україна має декілька основних чинників, що становлять загрозу розвитку інноваційних процесів як в країні, так і на вітчизняних підприємствах, а саме:

- 1) недостатнє фінансування науково-технічних центрів, університетів та інших наукових закладів, що займаються розробкою та впровадженням інноваційних технологій;

2) значний «відтік мізків», тобто процес масової еміграції фахівців, вчених та кваліфікованих робітників;

3) недостатня мотивація науковців для створення інноваційних технологій;

4) недостатній рівень інформаційного забезпечення інноваційної сфери;

5) недосконалість податкової системи та нестабільність в економіці країни.

Більшість українських підприємств розуміють важливість впровадження інноваційних технологій задля підвищення конкурентоспроможності, але, в переважній більшості, проявляють це лише в заміні морально застарілого обладнання більш новим. З огляду на стрімке старіння існуючих і розвиток нових технологій в більшості галузей, цього недостатньо [2].

Можна зробити висновок, що на сьогодні всі організації мають розробляти та реалізовувати інноваційні стратегії для постійного власного розвитку, це можливо завдяки безперервному моніторингу за інноваційними змінами та змінами у зовнішньому середовищі і впроваджені інноваційних технологій, випереджаючи конкурентів. Такий підхід у сучасних умовах господарювання забезпечуватиме підприємствам підвищення рівня конкурентоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili // *Economix annals-XXI*. – 2017. – №165 (5-6). – P. 80–83.
2. Пашкевич М. С. Принципи регулювання інноваційних процесів в економіці України: перспективи для підприємств і регіонів / М. С. Пашкевич, Т. З. Гвініашвілі // *Сталий розвиток економіки*. – 2013. – №1. – С. 230–233.
3. Поліщук Н. В. Теоретичні підходи до визначення сутності інновацій / Н. В. Поліщук // *Галицький економічний вісник*. – 2009. – № 1 (22). – С. 20–23.
4. Гринько Т. В. Формування системи управління інноваційним розвитком / Т. В. Гринько // *Вісник Хмельницького національного університету*. – 2010. – №4. – С. 39–43.
5. Гринько Т. В. Теоретико-методологические основы адаптивного инновационного развития / Т. В. Гринько // *Экономика промышленности. Институт экономики промышленности НАН Украины*. – 2011. – №2–3 (54-55).

Кашіна К. С., д. е. н. Гринько Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні умови господарювання в Україні, що характеризуються нестабільністю у зовнішньому середовищі, швидким розвитком ринків та інтеграцією, викликають необхідність пошуку механізмів та інструментів,